

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/221/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112218151
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2112218151.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Andrey Dudášovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej v spore žalobkýň: 1. G. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, W., 2. X. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. X, U., 3. F. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, U., všetky zastúpené: Advokátskou kanceláriou JUDr. Edit Balážiková s.r.o., so sídlom Jesenského 231/5, Partizánske, IČO: 47 239 948, v mene ktorej koná JUDr. Edita Balážiková, advokátka a konateľka, proti žalovanému: Mgr. J. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, I., zastúpený JUDr. Gabrielom Blehom, advokátom so sídlom Ladislava Dérera 2, Bratislava, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, na odvolanie žalobkýň proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 17C/100/2012-314 zo dňa 15. mája 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

III. Odvolací súd postupuje Okresnému súdu Trnava vzájomnú žalobu žalovaného na určenie, že žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, pre katastrálne územie O. ako rodinný dom súpisné číslo XXX, stojaci na parcele číslo 1235, parcela registra „C“ číslo 1235 o výmere 332 m² - zastavané plochy a nádvorcia, parcela registra „C“ číslo 1236 o výmere 23 m² - zastavané plochy a nádvorcia, parcela registra „C“ číslo 1237 o výmere 345 m² - záhrady, parcela registra „E“ číslo 984/291 o výmere 14 m² - zastavané plochy a nádvorcia a vzájomnú žalobu žalovaného na vypratanie nehnuteľností manželmi Baranovými.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyne domáhali určenia, že nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, pre katastrálne územie O. ako rodinný dom súpisné číslo XXX, stojaci na parcele číslo 1235, parcela registra „C“ číslo 1235 o výmere 332 m² - zastavané plochy a nádvorcia, parcela registra „C“ číslo 1236 o výmere 23 m² - zastavané plochy a nádvorcia, parcela registra „C“ číslo 1237 o výmere 345 m² - záhrady, parcela registra „E“ číslo 984/291 o výmere 14 m² - zastavané plochy a nádvorcia patria do dedičstva po nebohom N. U., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXX, zomrelom XX.XX.XXXX, naposledy bytom F. XXX/XX, O., a po nebohej F. U. rod. K., nar. XX.X.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXX, zomrelej XX.XX.XXXX, naposledy bytom F. XXX/XX, O..

1. 1. Vecne svoje rozhodnutie súd odôvodnil tým, že žalobkyne nemajú naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože vlastníkami nehnuteľností sú tretie osoby, keď v priebehu konania došlo k zmene vlastníctva nehnuteľností. Ak by aj súd vydal rozhodnutie o tom, že nehnuteľnosti

patria do dedičstva po manželoch U. (čo však z vykonaného dokazovania nevyplýva - súd totiž nezistil také okolnosti, ktoré by svedčili tomu, že prišlo k naplneniu podmienok odôvodňujúcich vrátenie daru), nič by sa v postavení žalobkyní, žalovaného ani tretích osôb ktoré sú momentálne vlastníkami nehnuteľností nezmenilo. Ani zamietajúcim rozsudkom (či už je dôvodom zamietnutia nedostatok naliehavého právneho záujmu, alebo nenaplnenie podmienok pre vrátenie daru) sa na postavení žalobkyní, žalovaného a tretích osôb nič nemení. Ani v jednom prípade by sa totiž bez ďalšieho nezmenil právny stav ohľadom vlastníctva predmetných nehnuteľností, právo žalobkyní nie je v terajšom ich stave ohrozené, ich právne postavenie sa bez (ale ani v prípade) požadovaného určenia nezmení, teda nestane sa neistým, žalobou s daným určovacím petitom nemožno dosiahnuť odstránenie spornosti práva žalobkyní, nakoľko na ich strane ani žiadna spornosť neexistuje. S poukazom na všetky opísané skutočnosti súd žalobu zamietol.

1. 2. Právne svoje rozhodnutie súd odôvodnil poukazom na ustanovenie § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“).

1. 3. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C. s. p. a plne úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobkyne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), a h) C. s. p., pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (písm. b) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (písm. h).

2. 1. Vo svojom odvolaní žalobkyne dôvodili tým, že považujú za nesprávny právny názor súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobkyne nemajú na požadovanom určení naliehavý právny záujem, pretože v priebehu konania došlo k zmene vlastníctva dotknutých nehnuteľností a určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohých manželoch U. tak stratilo pre žalobkyne akýkoľvek význam a bolo by zbytočné. Pokiaľ by došlo k určení, že dotknuté nehnuteľnosti patrili do dedičstva po nebohých manželoch U., bola by svojím spôsobom potvrdená správnosť dedičských rozhodnutí vydaných v dedičských konaniach po nebohých manželoch U. a oprávnenosť následného predaja dotknutých nehnuteľností žalobkyňami v 1. a v 2. rade W. U. a M. U.. Žalobkyne sú presvedčené, že požadovaným určením by sa predišlo vzniku ďalších súdnych sporov. Majú za to, že bez požadovaného určenia je ich právne postavenie neisté, pretože v inom konaní sa nemôžu domáhať vydania rozhodnutia, ktorým by sa určilo, či dotknuté nehnuteľnosti patrili či nepatrili do dedičstva po nebohých manželoch U., pričom možno očakávať iniciovanie súdneho sporu zo strany žalovaného.

2. 2. Žalobkyne ďalej zdôraznili, že pred vydaním napadnutého rozsudku bolo nesprávnym procesným postupom Krajského súdu v Trnave v rámci odvolacieho konania vedeného pod spisovou značkou 9Co/450/2015, zásadným spôsobom porušené ich právo na spravodlivý proces, ktorú skutočnosť nemohli žalobkyne doposiaľ účinne namietať, pretože dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave spisová značka 9Co/450/2015 - 157 zo dňa 16.08.2016 bolo ako neprípustné odmietnuté. Nesprávny procesný postup, ktorým súd znemožnil žalobkyňam uskutočňovať ich procesné práva, pritom vidia žalobkyne v tom, že im v rozpore s § 373 C. s. p., resp. § 209a a § 211 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (v ďalšom texte „O. s. p.“), nebolo doručené odvolanie žalovaného, ktoré viedlo k zrušeniu rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 17C/100/2012-136 zo dňa 12.11.2014 a ku ktorému nemali možnosť sa vyjadriť. Súd tak vytvoril žalobkyňam podstatne nevýhodnejšie postavenie oproti žalovanému, keď tieto nemali možnosť sa dozvedieť a vyjadriť ku všetkým skutočnostiam uvádzaným v spise, a teda nemali možnosť vyvrátiť či spochybníť pravdivosť tvrdení žalovaného o jeho údajnej nevedomosti o vedení súdneho konania.

2. 3. Žalobkyne navrhli aby Krajský súd v Trnave zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu podanému prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že považuje odvolaním napadnutý rozsudok za správny. Zamietnutie žaloby v tomto konaní je adekvátnou reakciou vystihujúcou novo zistený právny stav. Dôvody podania odvolania proti rozsudku sú úplne vymyslené, nevystihujúce reálny stav a preto neakceptovateľné. Je úplne proti logike i realite namietať,

že žalobkyniam súd znemožnil uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď sa riadne zúčastňovali všetkých súdnych pojednávanií, aktívne tu vystupovali, vyjadrovali sa najmä prostredníctvom svojej právnej zástupkyne ku všetkým prerokúvaným otázkam, navrhovali dôkazy, súd ich akceptoval a boli podstatne aktívnejšie v konaní než strana žalovaného. Žalobkyne podávajú proti tomuto rozsudku odvolanie len preto, aby tento dlhotrvajúci súdny proces udržovali umelo neukončený a tým si užívali plody svojho špekulatívneho a nemorálneho postupu, keď počas krátkodobej - teda dočasnej - právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Trnava 17C/100/2012-136 zo 14.11.2014 nehnuteľnosti predali a peniaze si rozdelili. Vykonaným dokazovaním na pojednávaniach Okresného súdu Trnava v tomto roku 2019 sa nepreukázalo to, čoho sa domáhali žalobkyne, t. j. že žalovaný Mgr. J. W. by sa voči darcom (svojím starým rodičom U.) alebo členom ich rodiny správal tak, že by hrubo porušoval dobré mravy v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka. Je podivuhodné, že pôvodní žalobcovia N. U. a F. U. (rodičia súčasných žalobkýň) sa nezúčastnili ani jedného súdneho pojednávania a ani sa nevyjadrili k prebiehajúcemu konaniu. Žalovaný je presvedčený, že pokiaľ na žalobe je ich podpis, iste nevedeli čo podpisujú a neželali by si takéto súdne konanie, vedené proti ich obľúbenému vnukovi. Podľa názoru a presvedčenia žalovaného aj jeho právneho zástupcu, právny a faktický stav ohľadne vlastníctva nehnuteľností je taký, že skutočným vlastníkom je od účinnosti Darovacej zmluvy spísanej 14.02.2011 žalovaný Mgr. J. W.. Žalobkyne od prvopočiatku tohto súdneho procesu (rok 2012) klamali súd (uvádzali do omylu - teda podvádzali), že žalovaný sa vyhýba súdному konaniu na ktorom sa má rozhodnúť o zrušení jeho vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré mu darovali starí rodičia U.. Súd tak bez vynaloženia potrebného úsilia konal bez prítomnosti žalovaného, vydal rozsudok 14.11.2014, čím porušil okrem iného aj ústavné právo žalovaného na spravodlivý súdny proces. Rozsudok nebol žalovanému ani doručený. Odvolací Krajský súd Trnava vytkol súdu vážne najmä procesné pochybenia, zrušil tento rozsudok a celú vec prvostupňovému súdu vrátil uznesením zo 16.08.2016 na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Náš právny poriadok neposkytuje konaniu aké uskutočnil Okresný súd Trnava, končiace vydaním rozsudku 17C/100/2012-136 zo 14.11.2014 právnu ochranu, preto je konanie predchádzajúce rozsudku v celom rozsahu neplatné.

3. 1. Žalovaný navrhol odvolaciemu súdu napadnutý prvoinštančný rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný by si želal aby Krajský súd v Trnave, pokiaľ mu v tom nebudú brániť striktné procesné ustanovenia Civilného sporového poriadku, mohol vyjadriť konštatovanie, že vlastníkom nehnuteľností ktoré sú predmetom tohto zdĺhavého súdneho konania je žalovaný Mgr. J. W..

3. 2. Žalovaný doručil aj osobne spísané vyjadrenie k odvolaniu v rámci ktorého žiadal určiť, že je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností a žiadal o vypratanie nehnuteľností ich terajšími vlastníkmi.

4. Žalobkyne v odvolacej replike opakovali svoje argumenty obsiahnuté v odvolaní voči napadnutému rozsudku.

5. Žalovaný vo svojej odvolacej duplike - podanej osobne aj prostredníctvom svojho právneho zástupcu tiež opakovane argumenty z predchádzajúcich vyjadrení k odvolaniu.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávneným subjektom, zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C. s. p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C. s. p.), a dospel k záveru, že odvolanie žalobkýň je nedôvodné.

7. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie bola žaloba, ktorou sa žalobkyne domáhali voči žalovanému určenia, že vyššie opísané nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, pre katastrálne územie. O. patria do dedičstva po nebohých N. a F. U..

8. Predmetom odvolacieho konania je v súlade s odvolacími dôvodmi uplatnenými žalobkyňami preskúmať správnosť postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý žalobu zamietol z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení na strane žalobkýň. Žalobkyne napadli rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu, že tento rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd sa preto zamerl na preskúmanie dôvodnosti týchto námietok.

9. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že vzhľadom k žalobnému návrhu - určovacej žalobe, súd prvej inštancie postupoval správne, keď predovšetkým skúmal, či žalobkyne majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Vychádzal pri tom zo správneho zistenia, že predmetné nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, pre katastrálne územie O. sú v bezpodielovom spoluvlastníctve tretích osôb - manželov W. a M. U., ktorí nehnuteľnosti nadobudli kúpnu zmluvou od predávajúcich žalobkýň v 1. a 2. rade po uskutočnenom dodatočnom dedičskom konaní, predmetom ktorého boli predmetné nehnuteľnosti.

10. Preskúmaním obsahu spisového materiálu a napadnutého rozsudku odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie konštatuje, že žalobkyne na požadovanom určení, že predmetné nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, pre katastrálne územie. O. patria do dedičstva po nebohých N. a F. U., nemajú naliehavý právny záujem. Okrem dôvodov, ktorými súd prvej inštancie odôvodnil nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobkýň na požadovanom určení a s ktorými sa odvolací súd stotožňuje (v prípade vyhovenia žalobe aj v prípade nevyhovenia žalobe, by sa právne postavenie žalobkýň, žalovaného ani tretích osôb nezmenilo; odvolací súd pritom zdôrazňuje slovné spojenie „právne postavenie“), odvolací súd dodáva nasledovné: Z dikcie ustanovenia § 137 písm. c) C. s. p. (žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem) vyplýva, že žalobný návrh má znieť tak, aby bolo zrejmé, že súd má určiť aktuálny právny stav - v prítomnom čase. Nie je prípustné určovať práva v minulosti, ak už zanikli. Platí, že rozsudok určuje (ne)existenciu práva ku dňu jeho vyhlásenia (§ 217 C. s. p.). (porovnaj - Števček, M., Ficová, S., Baricová, J. Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha : C.H.Beck, 2016 str. 499). V preskúmvanej veci by sa o naliehavom právnom záujme dalo uvažovať v prípade, ak by predmetné nehnuteľnosti v dedičskom konaní neboli ešte prejednané. Po N. U. a F. U. však prebehlo dodatočné dedičské konanie, na základe ktorého nadobudli opísané nehnuteľnosti do vlastníctva žalobkyne v 1. a 2. rade a následne kúpnu zmluvou previedli na tretie osoby. V súčasnosti tak už žalobkyne na požadovanom právnom určení naliehavý právny záujem nemajú, čo napokon skonštatovala aj právna zástupkyňa žalobkýň na pojednávaní pred súdom prvej inštancie.

11. Žalobkyňami namietané nesprávne právne posúdenie veci ako odvolací dôvod je dané v prípade, keď na zistený skutkový stav súd

- a) neaplikoval príslušnú právnu normu (t.j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu),
- b) aplikoval nesprávnu právnu normu (t.j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú),
- c) obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo
- d) správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J. Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha : C.H.Beck, 2016 str. 1241).

12. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zvolil a aplikoval príslušnú, vyššie uvedenú právnu normu (§ 137 písm. c) C. s. p.), ktorú aj správne interpretoval, odvolací dôvod uplatnený žalobkyňami s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. tak neobstojí.

13. Odvolací dôvod, podľa ktorého súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) C. s. p.), žalobkyne uplatnili vo vzťahu k odvolaciemu konaniu vedenému na tunajšom odvolacom súde pod sp. zn. 9Co/450/2015.

14. Z dikcie ustanovenia § 355 ods. 1 C. s. p. (proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevylučuje) vyplýva, že v odvolacom konaní je možné preskúmať rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie, ktoré mu na súde prvej inštancie predchádzalo. V odvolacom konaní nie je možné preskúmať rozhodnutie, resp. iné konanie odvolacieho súdu. Na takýto prieskum slúži pri splnení zákonných podmienok dovolacie konanie. Z tohto dôvodu nemá tunajší odvolací súd v rámci odvolacieho konania proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 17C/100/2012-314 zo dňa 15. mája 2019 právomoc preskúmať postup odvolacieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9Co/450/2015. Porušenie procesných práv v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku 17C/100/2012-314 zo dňa 15. mája 2019, prípadne samotným rozsudkom odvolací súd nezistil, konštatuje preto, že ani tento odvolací dôvod neobstojí.

15. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalobkyň sú nedôvodné, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie preto v súlade s citovaným ustanovením § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

17. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, má preto voči žalobkyniam nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., aj vzhľadom na to, že tu neboli dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C. s. p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Podľa § 372 C. s. p. v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

19. V zmysle citovaného ustanovenia nie je možné v rámci odvolacieho konania prejednať nárok žalovaného uplatnený ako vzájomnú žalobu na určenie vlastníctva predmetných nehnuteľností a vypratanie nehnuteľností manželmi U.. Odvolací súd preto uvedený samostatný nárok žalovaného postupuje súdu prvej inštancie na ďalší procesný postup (vrátane odstránenia vád).

20. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).